

Kramérusow
Král. Pražské Poštovské Noviny.

Roku 1790.

Číslo. 17.

Druhý roční běh.

W Sobotu dne 24 Dubna.

Saukromné wogensté Zpráwy.

Nassem slawném Králi Pev- kterauž každý sám sobě lehce odpověd
poldowi každý wj, a zes dáti mocy bude. Wjme, že Pruský
mě, genž potud pod ges dwůr giž drahně let nasseho k Českému
ho vlastnj zpráwanu po- králowstwj přiwtěleného Slezska vžjwá
žůstawaly, roho neylépe zkusily, že tenz (slusnýmli čili neslusným právem, nas
ro. dobrotiwý Mlodenár na ničem giném se wěc nenj o to se zde mnohými slowy
tak hrubě sobě záležeti nedá, než aby hadrowati;) wjme, že náš králowstý
swé milé poddané, kterěz gačo lastawý Wjdenstý dwůr na wyprawenij wogsta
otec swé děti miluge, skrz stálý a swatý k Českým hranicem weliký náklad wěsti
pokog šťastné činil. Ž té tedy strany přinucen gest, a posléz wjme, že Pruský
nenj žádná wje otázka, zdaliby předce dwůr, ten mocný w Německé swaté
nás pokogný Mlodenár Pruskému dwor- Řissi dwůr, s Turky, aublawinimi nepřá-
ru wognu wypowědel. Wssak ale při tely celého Břestanstwa, přátelstwu smlau-
nynegssch powážitedlných okolostogičnos- wu učinil, a gi s perwným záwazkem
řech namjta se nám giná otázka, na zawřel. Nynj tedy nastane tato otázka:

Když

Když náš královský od Pruského dwora požádá, aby Slezsko, gehož tak dlanho vjíwal, nassemu dworu nazpátek wrátil; aby wsecken náklad a wsselikere austraty, kterez náš král. dwúr toliko přístinau Pruského dwora na wypraweni takowého množstwj gedenkrát sto sedmídesát tisíc wálečného lidu wéstí musý, nahradil; a aby od smilauwy s Tureckým dworem vpustil; — zdali Pruský dwúr nassemu král. Rakauškému dworu wognu wypowěditi přinucen nebude? Tito članzkowé gsau zagisté tak důležitý, že nelze pochybowati, aby Pruský dwúr raděgi wogny nezwolil, než aby řečené články připustiti měl.

Přededwěma týhodny w nassem weřeyném listu dali sme na srozuměna, že snad do dneška něco gístšho o Pruské wogně řjcy mocy budeme. Ale w skutku wsecko dosawad, cožkoli se píše aneb mluwj o té wěcy, na samém toliko domněni swúg základ má, a my snad teprw po 6ti týhodnech něco prawdizwěgšho oznámíme. Mezy tím wálečné přisprawy k Českým hranicem dělaji se neustále, a w málo dnech celá nasse Česká armáda na swém wrčitém místě státi bude. Wílo gest zagisté poslechnauti náš statečný a bogowný lid, který strz nasse hlawnj město k hranicem táhne, když se mnozí na ten způsob prohlásgj, žeť jim nemůž radostněgšji přigiti poselstwj, gačo když vslyšj, žeť jim skutečně ten čas nastává, aby proti Prussanům do pole Wyattli, a s nimi se potýkali. Wly podle této gegich wlastensté horliwosti pomocý Weywššho zagisté daufati můžeme, (pokud předce k něgaké wogně přigde) že nám

moc Pruského dwora nikterak odolati mocy nebude, a zwláště když y ostatnj pod berlau dobrotiwého Leopolda pozůstawagjcy národowé pro geho slawný dwúr wsecken statek y žiwot swúg položiti hotowi gsau, gač o tom zpráwu dáwá

List z Wídně na den 13 dubna psaný. Dlanho očekáwaný rychlý posel z Berlina přissel dne 10 toho. Wsssem, coby on byl přinesl, dosawad není nic wúbec známo; gač ale gde weřeyně zpráwa, wogna (prý) s dworem Pruským gest gístorná, toliko, že se žádný čas wrčiti nemůž. Nebo náš Rakaušský dwúr Pruskému dworu wogny nezypowj, a Pruský dwúr w smilauwě, kterauž zawřel s Tureckým dworem, prohlásyl se, že obaumi cysářským dworům prwé wogny newypowj, leč w té případnosti, kdyžby tito dworowé zprostředkowánj, od Engličanů a Hollandru ponawrženého, přigmanti nechťeli. Gestě tedy dosti času mine, prwé než co gístého vslyšjme. Přitom ale nedá se wyslowiti, gač lid žádostiw gest zwědět, zdali předce wogna, čili pokog bude s Pruským dworem; a w prwnj případnosti, pokud totiž wogna bude, wssični poddanj a zwláště každý měšťan gakausy horliwostj plápolá, aby dosáhl toho přiležitého času, w kterémžby nezprátelům Rakauškého dwora meze vložit, a gegich wsseliké nástrahy rozmetati mohl. Tato horliwost, z které nasse mu neymilegšsimu Bráti, k zahanbenj geho nepřátel, poddanj gměnjm y k wíswau napomocni býti chťegj, není gen w hlawnjm sydelném městě, ale wssudy wenku po krajich y mezy sprostným lidem obecna. O by gen wogna s Pruským

ským dvorem byla! prawj Rakauskej sez-
dlácy, každý widj, co nasse láska k na-
šemu nowému Knížeti způsobiti může. —
Dčiněná smlauwa mezy Tureckým a
Pruským dvorem gest (prý) takowá, že
člowěku při čtenj gj wlasj wzhůry wstá-
wagj. (Porud gest list z Widuě.)

Dle listu z Holomauce, gjž Prus-
skj wogácy přes hranice hustěgi wtká-
gj, a gegich (prý) cesta na wětššim djele
gest do Holomauce.

Pokud terto, gjž nynj obecně roz-
právce wěřiti můžeme, w Wratisslawi
gest pozdwiženj w lidu za tau přjcinau,
poněwadž (prý) Pruský dwůr dal poru-
čenj, aby wšickni wůbec poddanj frá-
lowstau daň na dvě lěta napřed zapla-
tili. Také (prý) tyž dwůr syrotěj a pro-
pohořelě založenau kasu k swě komore
přitáhnutí chtěl. Gestliže se tato zprá-
wa potwordj, a wogna s Pruským dwor-
em propukne, od Slézáků zagistě mno-
ho dobrého očekawati můžeme.

Co se ostatnjch zpráv tkne, kterěj
se gakýmž takýmž způsobem na Pru-
skau wognu potahugj, w krátkosti tuto
ge klademe. Dle zpráwy z Lwowa, Ofi-
cyrři od dwau Esterházkých batalionů
w neywětšj čerštwosti dali sobě polnj
stany přichystati, poněwadž wesskeré w
Salicyi pozůstawagjcy wogšto co ney-
dřiw do pole wytáhnutí má. — Dne
12 března přigeli z Warssawy 3 inžj-
nyři neb měřicowé do Bobrku (w swo-
bodném Polsku), kterěj poručeno magj
tuto prwé od poslednjho spiknuri zborě-
nau perwnost k předěššému staru přj-
westi, a gi k obraně přichystati.

Z swobodného Polska slyššime, že
se tam newstále přjprawy dělaj, zwláště

pro tu přjchodu, kdyby swobodné Po-
lsko obcy strže wognu negaké nebezpečnstwj
nastáwati mělo. Děla dosawad se ligj,
a na gině zbrani čemeslnjcy dnem y noz-
cy pracugj. Wůdcowé pluků, a wůz-
bec wšickni oficyři gsau gjž na swých
místech, y takě Prync Jozef Doňatow-
ský, Sreyc Králůw, do Ukrajny na
swě místo do Tulcýna odgel. Dle po-
ručenj od wogenště kommissy, 12 tisíc
mužů na Salické hranice, tolikěž do
Ukrajny, a tyž počet wálečného lidu k
bilemu Rusku táhnauti má, kdezto za-
tjm 25 tisíc bogownjků okolo Warss-
wy swě polnj leženj miji bude. Ostatně
do perwnosti Kamíněku a Brakowa w
dostatku potrawa, děla a gině wálečné
potřebnosti napotád se swážegj.

Z wálečného diwadla po Tureckých
hranicých dosawad nedostáwáme žádných
tak důležitých zpráv, kterěby w tom
neymensšim čtenáři myšli powyrazyly.
Co se tam odtud pisse, gest toliko o přj-
prawách k třetjmu wálečnému taženj,
a co se zde w Praze mluwj, žeby podle
dosšlé zpráwy Generál Suwarow po-
mocj nasseho Generála Žordy na Bul-
garstých hranicých 6 tisíc Turků djlem
byl zabil, a djlem zagal, též množstwj
děl a praporců byl dostal, ta rozněšená
powěst dosawad potwržena nenj.

Z Megotjna se pisse na den 29ho
března: Toto místo gest toliko 5 hodin
cesty od Widjna, a protož gistornau od-
tud zpráwu dáti můžeme, že po tu chwj-
li nic nepřátelského předsewzato nebylo.
Mezy tjm Turcy gsau v welikém straz-
chu, poněwadž widj, že ozbrojeni gsme,
a wšudy gim na zádech sedjme. Oni
proti nám dosawad nemohau nic před

se wšyti, protože se gím potravu k wy-
chowánj wětššho počtu lidu nedostává.
Předewšim obáwaj se obležení Widjs-
na, a Řiditel té perwnosti dwa posly do
Konstantynopole zaslal s tan žádostí, buď
aby dworská rada časné o potog gednas-
la, aneb pro zachowánj toho místa wšes-
cko možné wynaložila, protože w té per-
wnosti teď neywětšš částka neybohatššich
Srbšých a Walaššých kupců sewšim
swým bohatstwím pozůstává. A práz-
wět ta gest neywětšš příčina, proč nás
lid žádá, aby Widjn brzy dobywán byl,
protože tu dobrý omastek cýtégj.

Ž Likanšých hranic na den 4 du-
bna dáwá se tato zpráwa: Gať w gi-
stotě slyššime, Sstutarský Bassa od Tur-
eckého dwora ustanowen gest za Ser-
rastyera w celé Bosyni, s tan wšak wý-
mínkau, aby hleděl podle swé neywětšš
možnosti při nyněšš wálce Tureckému
dworu wěrně a s dobrým prospěchem
slaužiti. Také gemu od Sultána we-
liká summa peněz přislibena gest, tak
aby on tjm snáze wálečné autraty za-
prawowati mohl. Tam se obrátj, zda-
li na Chorwátšké hranice čili ginam, ne-
nj známo. Mězy tjm dochází nás zprá-
wa, že mu geho wygiti z Albanye dosti
stíženo bude, protože okolo Černých Hor,
kdež se obywatelé proti němu zbawřili,
táhnauti musý. Nedáwno z sumy 500
centněrů prachu a zbraně do Černých
Hor neb Montenegra odwezeny byly,
nepochybně tan příčinau, aby Černohor-
šstj ozbrogení gsauce, Sstutarskému Bas-
sowu wygiti z Albanye nedopustili. —
Na Oročanských, Likanšých a Ogulin-
ských hranicích gest dosawad wšescko ti-
cho, nebo nedáwno padl snih, který na

mnoha místech přes 2 sáhy zwýšš ležj,
a k tomu tak prudký wjtr se strhl, že
mnoho lodj na zkázu přišlo. Také mno-
žy hraničané y s swým dobytčtem po ce-
stách zmrzli.

W zelený čtwerť přes 2 tisíce
gizdných Turků shromáždilo se z Livna,
Tajace, Petrowace, Bilaje a Wakup.
Gegich vmysl byl walně wšlagjcy pod-
dané z Vnače, gaťož y ty, genž se giž
w Likanském okolí osadili, zagnauti. O-
tom zwědew Pan Obrst Korachewic,
w tu chwili sebral swúg Likanský zbrog-
ný lid, a na nepřátely s statečným srd-
cem očekáwal. Turcy ale spatřiwšše,
že nášši dobře přichystáni gsau, hned se
nazpátek obrátili, a náššim ani gedné
rány dáti zapotřebj nebylo. — Gest
nám to wěc welmi podiwná, (prawj Do-
pisowatel) že nášši hraničnj sausedé w
Banátšké Dalmacyi poručenj dostali, w
tu chwili sewššim se opatřiti, a na cestu
přihotowiti.

Ž Rakaus 18 dubna. Podle zprá-
wy z Krajowy we Walaššich, dne 13ho
března z Rymniku přeložen gest tam hla-
wnj byt. Někdešš Sedmihradšský pluk
nynj gest oddělen, kteréhož gedn díl
zústal w Krajowy, a druhý w Radomas-
nech a w Baraulu na přednjch strážjch
stogi. Nyněšš General Bray s pr-
wnjm Walaššým pěšim tmem a s ge-
dnau dywizý Tosstanských husarů pos-
taupil ke Karakalu. Každodenně přis-
chází sem těžká střelba a prach, z če-
hož soudjme, že po málo dnech perwnost
Widjn dobywána bude.

*) Gaťysy list z Bladowy psaný na den
4 dubna dce nás o tom ubezpečiti,
že